

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marie Matoušková, sudska povjerenica u ostavinskom postupku

Stranke na koje se odnosi ostavinski postupak: Misha Martinus i Elisabeth Jekaterina Martinus, koje zastupa David Sedlák, u svojstvu skrbnika; Beno Jeriël Eljada Martinus

Prethodna pitanja

Ako skrbnik maloljetne osobe u njeno ime sklopi sporazum o nasljeđivanju koji sud mora odobriti da bi bio valjan, je li takva odluka, s točke gledišta suda, mjera u smislu članka 1. stavka 1. točke b), ili mjera u smislu članka 1. stavka 3. točke f) Uredbe br. 2201/2003⁽¹⁾ od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000?

⁽¹⁾ SL 2003 L 338, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2014. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – PST CLC a.s. protiv Generální ředitelství cel

(Predmet C-405/14)

(2014/C 431/17)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PST CLC a.s.

Tuženik: Generální ředitelství cel

Prethodno pitanje

Je li Uredba Komisije (EZ) br. 384/2004⁽¹⁾ od 1. ožujka 2004. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu, u vrijeme dok je bila na snazi, od 22. ožujka 2004. do 22. prosinca 2009., bila važeća u odnosu na članak 2. njezinog Priloga, kojim je predviđeno da proizvodi koji se sastoje od rashladnog tijela „heat sink” i ventilatora potpadaju pod oznaku KN 8414 59 30, te je li stoga bila primjenjiva na ovaj predmet?

⁽¹⁾ SL 2004 L 64, str. 21.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. kolovoza 2014. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Wrocław – Miasto na prawach powiatu protiv Minister Infrastruktury i Rozwoju

(Predmet C-406/14)

(2014/C 431/18)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wrocław – Miasto na prawach powiatu

Tuženik: Minister Infrastruktury i Rozwoju

Prethodna pitanja

1. Može li s obzirom na Direktivu Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama ⁽¹⁾ naručitelj u specifikacijama odrediti da izvođač najmanje 25 % radova obuhvaćenih ugovorom mora izvršiti vlastitim sredstvima?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, dovodi li primjena zahtjeva opisanog u prvom pitanju u postupku dodjele javnog ugovora do takve povrede propisa prava Europske unije koja zahtijeva izvršavanje financijskog ispravka u skladu s člankom 98. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ (SL L 134, str. 114), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

⁽²⁾ (SL L 210, str. 255), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. rujna 2014. uputio Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Italija) – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA protiv Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

(Predmet C-416/14)

(2014/C 431/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA

Tuženici: Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Prethodna pitanja

1. Jesu li, kada je riječ o terminalnoj opremi za usluge zemaljske radijske mobilne komunikacije, u skladu s pravom Zajednice (Direktivom 1999/5/EZ ⁽¹⁾ te direktivama 2002/19/EZ ⁽²⁾, 2002/20/EZ ⁽³⁾, 2002/21/EZ ⁽⁴⁾ i 2002/22/EZ ⁽⁵⁾) nacionalni propisi koji zajednički uređuju tu materiju, odnosno:

— članak 2. stavak 4. Uredbe sa zakonskom snagom (D.L.) br. 4/2014, koja je naknadno postala Zakon br. 50/2014;

— članak 160. Zakonodavne uredbe (d. lgs.) br. 259/2003;

— članak 21. Tarife u prilogu Uredbe Predsjednika Republike (D.P.R.) br. 641/1972;

koji izjednačavajući terminalnu opremu s radijskim postajama, predviđaju obvezu za korisnika da ishodi opće ovlaštenje te izdavanje odgovarajuće koncesije za radijske postaje, određujući da to podrazumijeva snošenje troškova?